

інноваційних регіональних кластерів представляє собою складний, багатовступінчатий процес, направлений на створення кластерної інфраструктури, в якому провідна роль відводиться державному стратегічному плануванню та аналізу.

Література:

1. Сучков А. В. Проблемы развития агропромышленного комплекса : сайт URL: <http://journal.tsatu.edu.ua/index.php/econ/article/viewFile/108/106>.
2. Ралле Н., Острожинська В. Сучасний стан та проблеми аграрного сектору України. *Наука онлайн: Міжнародний електронний науковий журнал*. 2017. №12.

РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В ІННОВАЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЗІ СТВОРЕННЯ ПЕРСПЕКТИВНИХ ТОВАРНИХ ІННОВАЦІЙ

Нагорний Є.І., к.е.н.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Інноваційна діяльність зі створення і комерціалізації товарних інновацій супроводжується значним ризиком. Попередню оцінку ризику необхідно проводити ще на ранніх етапах інноваційного циклу, в т.ч. і на етапі бізнес-аналізу. На даному етапі окрім ризику також здійснюється оцінка фінансових можливостей, ресурсного забезпечення й економічної доцільності досягнення цілей, намічених у маркетинговій програмі виведення товару на ринок, тобто здійснюється фінансова оцінка життєздатності інноваційного проекту зі створення товарних інновацій. Для цього використовують дисконтовані моделі, а також методи оцінки успіху, невизначеності і ризиків реалізації проекту.

Основною проблемою у використанні дисконтованих моделей – вибір ставки дисконтування, яка повинна враховувати поправку на ризик. У величині поправки враховують крайній ризик, ризик ненадійність учасників проекту, ризик недотримання доходів тощо. Величина поправки оцінюється експертно і при занадто високому ризику, розмір поправки може становити 20% і більше.

Як альтернативу дисконтованим методам можна використовувати метод очікуваної комерційної цінності інноваційного проекту (*ECV*) [1]:

$$ECV = (FV \times PCS - I_c) \times PTS - I_r \quad (1)$$

де *FV* – прогнозовані майбутні доходи; *PCS* – ймовірність комерційного успіху; *I_c* – інвестиції в комерціалізацію товарної інновації; *PTS* – ймовірність технічного успіху; *I_r* – інвестиції в розроблення товарної інновації.

Графічно формулу 1 можна зобразити у вигляді дерева (рис. 1).

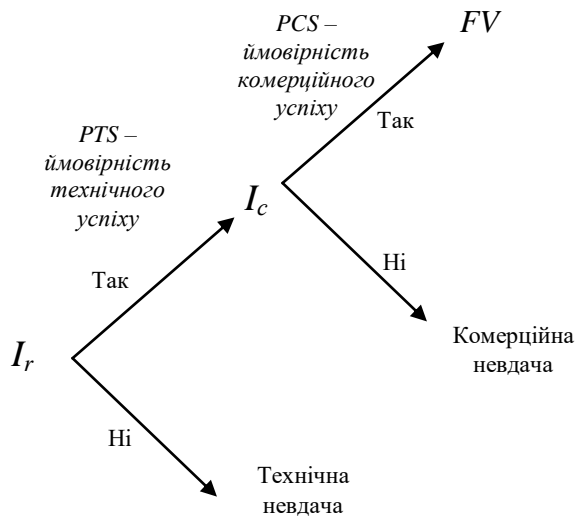

Рис. 1. Очікувана комерційна цінність інноваційного проекту

Ймовірності технічного і комерційного успіху можна визначати експертно, за певними методами розрахунку або шляхом використання представлених нижче матриць (табл. 1 і табл. 2) [2]. Ймовірність комерційного успіху визначається за факторами конкурентної переваги та типу ринку, а ймовірність технічного успіху за ймовірностями того що продукт та процес будуть успішно працювати.

Таблиця 1 – Матриця ймовірностей комерційного успіху

Тип ринку	Конкурентна перевага			
	Низька	Помірна	Висока	Дуже висока
Існуючий	0,5	0,6	0,85	0,95
Новий для підприємства	0,1	0,2	0,5	0,7
Новий для світу	0,05	0,05	0,1	0,2

Таблиця 2 – Матриця ймовірностей технічного успіху

Ймовірність того, що процес буде працювати успішно	Ймовірність того, що товарна інновація буде успішно працювати				
	Дуже низька	Низька	Помірна	Висока	Дуже висока
Дуже висока	0,2	0,5	0,75	0,9	0,95
Висока	0,15	0,4	0,65	0,8	0,9
Помірна	0,15	0,3	0,5	0,65	0,75
Низька	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5
Дуже низька	0,05	0,1	0,15	0,15	0,2

Градація ймовірностей з табл. 2 здійснюється наступним чином:

Дуже висока – товар вже створений; потрібна лише остаточна інженерія.

Високий – прототип товару вже створений і демонструє всі необхідні характеристики, але потрібно оптимізувати його продуктивність.

Помірний – прототип товару ще не створений, але експерти вважають, що

це можна зробити оскільки у підприємства є відповідні технології.

Низький – виконано розвідницьку роботу; експерти вважають, що прототип можливо зробити за допомогою доступних технологій.

Дуже низький – для створення прототипу потрібні високі технології; потрібно імпортувати нові технології.

Представлені методи дозволять виконати попередню оцінку ризику та успіху інноваційного проекту зі створення товарних інновацій.

Література:

1. Маркетинговий менеджмент / Ф. Котлер, К.Л. Келлер, А.Ф. Павленко та ін. Київ : Хімджест, 2008. 720 с.

2. Kenneth B. Kahn. Product Planning Essentials. Second Edition. Armonk, NY: M.E. Sharpe, 2011. 256 p.

ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ ДЛЯ ДОЦІЛЬНОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ З УРАХУВАННЯМ РИЗИКІВ

Орехова К. В.,

к.е.н., доцент,

ННІ «Каразінський банківський інститут»

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Губенко О. Д.,

магістрант,

ННІ «Каразінський банківський інститут»

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Для розвитку будь-якого учасника ринку фінансових послуг потрібні вкладення та грамотна фінансова аналітика. На сьогодні існує безліч способів якими користуються переважна маса успішних підприємств, а також регіони та навіть держави. Інвестори в свою чергу намагаються максимально мінімізувати ризики свої вкладень та зайти способи, при яких аналітика таких ризиків буде найменш затратною та найбільш ефективною. Досліджуючи питання оптимізації цього процесу ми знаходимо один із нових прогресивних методів – застосування нейронних мереж. Оскільки нейронні мережі поняття звісно не нове, але мало досліджене саме в контексті процесу інвестування, актуальність роботи полягає в тому щоб максимально розглянути, дослідити та зробити висновки щодо ефективності їх застосування інвесторами.

Питання застосування нейронних мереж в інвестуванні досліджували чимало науковців, зокрема: Курков М. С., Балюк Є. О., Гострик О. М., Кузнецова Н. В., Бідюк П. І., Гарматій Н. М. Значного вкладу привнесли в дослідження та аналіз теми ефективності застосування нейронних мереж в інвестиційній сфері названі вище вчені, та все ж не був розкритий потенціал використання нейронних мереж в прийнятті рішень щодо раціональності інвестування, а також визначення ризиків.